ΣΧΟΛΙΑ
ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΚΟΡΑΝΙΟ

Σχόλια στις δύο πρώτες σούρες του Ιερού Κορανίου, γραμμένα από έναν Αλεβίτη Μουσουλμάνο

«Στη Θρησκεία δεν υπάρχει καταναγκασμός» (Κοράνιο 2:256)

2017/1438

Η μετάφραση του κειμένου έγινε από την τουρκική γλώσσα. Τα παρατιθέμενα αποσπάσματα του Κορανίου είναι από τη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα του Συγκροτήματος του Βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας Φαχντ μπιν Αμπντουλαζίζ Αλ Σαούντ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ

Όταν ο γιος του συγγραφέα μου εμπιστεύτηκε το χειρόγραφο, κατάλαβα ότι ένα τόσο φωτεινό κείμενο δεν μπορεί να κυκλοφορήσει σε φασιστικά κράτη, όπως η σημερινή Τουρκία. Ακόμα και να κατάφερνε να εκδοθεί, οι κρατικές δομές (αστυνομία - μυστικές υπηρεσίες - παρακρατικές ομάδες) θα έκαναν τη δουλειά τους: Τα αντίτυπα θα βρίσκονταν και θα καίγονταν και οι συντελεστές της έκδοσης θα κλείνονταν στη φυλακή ή θα εξαφανίζονταν. Κατάλαβα ότι ο μόνος τρόπος για τη διάδοση του κειμένου ήταν η μετάφρασή του και η έκδοσή του σε δημοκρατικές χώρες, όπου μπορεί οτιδήποτε ελεύθερα να εκδοθεί και όπου ο πιστός Μουσουλμάνος δεν θα φοβάται να το διαβάσει. Αν κι εκεί ακόμα υπάρχουν άνθρωποι που, όπως γράφει ο συγγραφέας, «είναι έτοιμοι να σκοτώσουν για να υπερασπιστούν το αιμοσταγές ομοίωμα του Αλλάχ που έχουν πλάσει στο σκοτεινό νου τους».

Κωνσταντινούπολη 2017/1438

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με το θέλημα του Αλλάχ είμαι ένας πιστός. Δεν έχω ιδιαίτερη μόρφωση, ούτε ξεχωρίζω από τους συνανθρώπους μου στον πλούτο, στις ικανότητες ή σε κάτι άλλο που ο κόσμος θεωρεί ότι έχει αξία. Παρά τα ελαττώματά μου προσπαθώ να κάνω το καλό στους ανθρώπους. Διαβάζω το Κοράνιο και βλέπω σ’ αυτό καθαρά το θέλημα του Αλλάχ. Όμως βλέπω συνανθρώπους μου, που λένε πως είναι πιστοί, οι οποίοι δεν καταλαβαίνουν το Ιερό Βιβλίο. Φαντάζονται τον Αλλάχ όχι σαν τον πολυεύσπλαχνο Πατέρα όλων μας, αλλά σαν έναν αμείλικτο δικαστή, που κοιτάει τους νόμους του προκειμένου να τιμωρήσει σκληρά τους παραβάτες, ή –χειρότερα– Τον φαντάζονται σαν έναν αιμοσταγή εγκληματία, που θέλει να υποφέρουν όσοι δεν υποτάσσονται στο θέλημά του. Κι αυτό συμβαίνει γιατί οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν στην καρδιά τους την ευσπλαχνία του Αλλάχ. Σκοτεινοί αυτοί, νομίζουν και τον Αλλάχ σκοτεινό. Είναι έτοιμοι να σκοτώσουν για να υπερασπιστούν το αιμοσταγές ομοίωμα του Αλλάχ που έχουν πλάσει στο σκοτεινό νου τους.

Με το θέλημα του Αλλάχ γνώρισα στα νεανικά μου χρόνια ευσεβείς και σοφούς ανθρώπους, στην επαφή με τους οποίους άνοιξε ο νους και η καρδιά μου και είδα καθαρά την αλήθεια του Αλλάχ. Όμως φάνηκα δειλός, φοβήθηκα τους σκοτεινούς εχθρούς

του Αλλάχ που παριστάνουν τους πιστούς και δεν μετέδωσα σε άλλους αυτό που όφειλα να μεταδώσω. Σήμερα, λίγο πριν τον ερχομό του θανάτου, νικώ τη δειλία μου και αποτυπώνω στο χαρτί λίγο από αυτό το φως. Δεν γράφω το επίθετό μου. Εξ άλλου το επίθετο είναι κάτι το προσωρινό, που ανήκει στον παρόντα κόσμο και δεν έχει θέση στο αιώνιο φως του Αλλάχ.

Γράφω σχόλια μόνο για τις δύο πρώτες σούρες του Κορανίου, γιατί είναι αρκετό στον πιστό να δει λίγες ακτίνες του φωτός. Όταν τις δεχτεί μέσα του, τότε γίνεται ο ίδιος φως και πλέον δεν υπάρχει γι’ αυτόν κανένα σκοτεινό σημείο.

Mustafa

1. ΣΟΥΡΑ ΕΛ-ΦΑΤΙΓΑ

1. Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου.

Το Κοράνιο αρχίζει με το όνομα του Αλλάχ, κι αυτό συμβαίνει γιατί ο Αλλάχ είναι στη ζωή μας πρώτα και πάνω από όλα. Αυτός είναι ο δημιουργός μας και χωρίς Αυτόν δεν μπορούμε τίποτε καλό να επιτύχουμε. Όταν πλησιάσουμε στο φως Του καταλαβαίνουμε ότι Αυτός είναι η ίδια η ζωή μας.

Γιατί όμως, θα ρωτήσει κάποιος, δεν μεταφράζουμε το όνομα του Θεού στη γλώσσα του κάθε λαού και το λέμε στην αραβική γλώσσα;

Το κάνουμε όχι γιατί η αραβική γλώσσα είναι ανώτερη από τις άλλες (αφού όλες οι γλώσσες είναι το ίδιο ανθρώπινες και όλοι οι άνθρωποι είμαστε το ίδιο δημιουργήματα του Αλλάχ), αλλά για να δείξουμε την ενότητα που πρέπει οι πιστοί να έχουμε στο όνομα του Αλλάχ. Ο χωρισμός των ανθρώπων σε γλώσσες και έθνη δεν υπάρχει στα μάτια του Αλλάχ και γι’ αυτό δεν θα υπάρχει και στην αιωνιότητα. Αφού λοιπόν οι γλώσσες, τα κράτη και τα έθνη είναι πραγματικότητες προσωρινές που χωρίζουν τους ανθρώπους, με το να λέμε το όνομα του Αλλάχ σε μια μόνο γλώσσα δείχνουμε ότι έχουμε από τώρα ξεπεράσει τον χωρισμό αυτόν. Η γλώσσα αυτή είναι η α-

ραβική γιατί από τους Άραβες διαδόθηκε το Κοράνιο σε όλο τον κόσμο. Θα μπορούσε όμως, αν είχε επικρατήσει, να είναι οποιαδήποτε άλλη, αφού στην αιωνιότητα και η αραβική γλώσσα, όπως και οι υπόλοιπες γλώσσες του προσωρινού κόσμου μας, θα καταργηθεί και θα επικοινωνούμε σε μια ανέκφραστη ουράνια γλώσσα.

Το Κοράνιο αρχίζει όχι απλώς με το όνομα του Αλλάχ αλλά με το όνομα του Παντελεήμονα και Πολυεύσπλαχνου Αλλάχ. Ας το προσέξουμε αυτό, ο Αλλάχ πρώτα και πάνω απ' όλα δεν αναφέρεται ως δίκαιος αλλά ως εύσπλαχνος. Κι αυτό γιατί ο Αλλάχ δεν είναι δίκαιος με την ανθρώπινη αλλά με τη θεϊκή σημασία της έννοιας (η ανθρώπινη σημασία της έννοιας «δικαιοσύνη» είναι όποιος κάνει κάτι κακό να του κάνουμε το αντίστοιχο κακό ενώ η θεϊκή σημασία της έννοιας είναι όταν κάνει κάποιος κάτι κακό να τον συγχωρήσουμε και να μην του κάνουμε κακό). Γι' αυτό ο Αλλάχ πρώτα και πάνω απ' όλα είναι εύσπλαχνος. Κατά συνέπεια και οι πιστοί για να είμαστε ενωμένοι στο όνομα του Αλλάχ δεν είναι αρκετό να έχουμε πίστη αλλά πρώτα και πάνω απ' όλα πρέπει να έχουμε καλοσύνη και ευσπλαχνία.

2. Η Δόξα ανήκει στον ΑΛΛΑΧ, τον Άρχοντα όλων των κόσμων.

3. Τον Παντελεήμονα, τον Πολυεύσπλαχνο.

Σε ποιους κόσμους αναφέρεται;

Οι άνθρωποι είμαστε εγωιστές και συνήθως υποτιμάμε τα ζώα, τα ψάρια και τα φυτά. Νομίζουμε ότι κέντρο του σύμπαντος είναι η γη και ο άνθρωπος. Όμως ο Αλλάχ είναι Άρχοντας όχι μόνο δικός μας αλλά όλων των κόσμων. Είναι δημιουργός και άρχοντας του κόσμου των αγγέλων, του κόσμου των ζώων, του κόσμου της θάλασσας, του κόσμου των φυτών και κάθε κόσμου που κοντά μας ή στους μακρινούς πλανήτες της απέραντης δημιουργίας Του από ευσπλαχνία δημιούργησε.

4. Τον Ηγεμόνα της Ημέρας της Κρίσης.

Όπως η ανθρώπινη δικαιοσύνη δεν έχει σχέση με τη δικαιοσύνη του Αλλάχ, έτσι και η κρίση και ανταπόδοση του Αλλάχ δεν έχει σχέση με την ανθρώπινη κρίση και ανταπόδοση. Στα ανθρώπινα δικαστήρια η απόφαση βγαίνει σύμφωνα με τους νόμους, δεν είναι ο δικαστής αλλά ο νόμος που πραγματικά εξουσιάζει. Αντίθετα κατά την ημέρα της Κρίσης, δεν θα είναι ο νόμος που θα εξουσιάζει αλλά ο ίδιος ο Αλλάχ.

Τι σημαίνει όμως ότι δεν εξουσιάζεται από το

νόμο η Κρίση του Αλλάχ;

Σημαίνει ότι δεν είναι νομική κρίση. Η Κρίση του Αλλάχ θα είναι η επαφή του ανθρώπου και όλων των κόσμων με το φως του Αλλάχ. Το φως Του αυτό, θα φωτίζει τους φωτεινούς ανθρώπους, όπως φωτίζει τα αστέρια ο ήλιος, ενώ θα τυφλώνει, όπως τυφλώνει ο ήλιος όσους έχουν συνηθίσει το σκοτάδι, αυτούς που δεν θέλουν το φως αλλά επιθυμούν το σκοτάδι της αδικίας.

6. Καθοδήγησέ μας στον ορθό δρόμο.

Ποιος είναι ο ορθός, ο θεϊκός δρόμος αναφέρθηκε ήδη πιο πάνω. Ο Αλλάχ είναι εύσπλαχνος. Ο δρόμος λοιπόν του Αλλάχ είναι η καλοσύνη και η ευσπλαχνία.

7. Τον δρόμο εκείνων, που τους χάρισες την Ευλογία Σου, όχι εκείνων που περιέπεσαν στην Οργή Σου και που παραστράτησαν.

Ο Αλλάχ στο Κοράνιο μας μιλάει σε ανθρώπινη γλώσσα, γιατί μόνο ανθρώπινη γλώσσα μπορούμε να καταλάβουμε. Και στην ανθρώπινη γλώσσα λέμε τις συμφορές οργή του Αλλάχ, αν και ο Αλλάχ ποτέ δεν

οργίζεται. Οι μεταφορικές εκφράσεις που υπάρχουν στο Κοράνιο δεν πρέπει να μας κάνουν να υποβιβάζουμε τον Αλλάχ στο επίπεδο των αμαρτωλών ανθρώπων που οργίζονται, τιμωρούν και εκδικούνται. Αυτό είναι πολύ μεγάλη ασέβεια και βλασφημία.

<u>2. ΣΟΥΡΑ ΕΛ-ΜΠΑΚΑΡΑ</u>

2. Αυτό το βιβλίο είναι αναμφίβολο. Σ' Αυτό υπάρχει η καθοδήγηση για εκείνους που φοβούνται τον ΑΛΛΑΧ.

Όπως ήδη είπαμε, ο Αλλάχ μας μιλάει σε ανθρώπινη γλώσσα. Και όπως η οργή του Αλλάχ, που είδαμε πιο πάνω, είναι ανθρώπινη έκφραση, το ίδιο και ο φόβος που πρέπει να έχουμε στον Αλλάχ. Ο φόβος στον Αλλάχ είναι σαν το βαθύ σεβασμό που έχουμε στον πατέρα μας, σαν το φόβο που έχουμε μη στενοχωρήσουμε τον πατέρα μας. Δεν μοιάζει καθόλου με το φόβο που έχουμε μπροστά σ' έναν αιμοσταγή εγκληματία ή σ' ένα σκληρό και απάνθρωπο δικαστή.

3. Για εκείνους που πιστεύουν στον Αόρατο, και εκτελούν τις προσευχές, και προσφέρουν στους άλλους ό,τι Εμείς τους έχουμε δώσει.

Εδώ αναφέρεται ποιο είναι το θέλημα του Αλλάχ. Είναι να πιστεύουμε, να προσευχόμαστε και να προσφέρουμε στους άλλους ό,τι έχουμε. Με την προσευχή επικοινωνούμε με τον Αλλάχ και μαζί του επικοινωνούμε με τους δικαίους. Ας προσέξουμε τι γρά-

φει. Γράφει: «Εμείς» και όχι «Εγώ». Δεν μιλάει δηλαδή ο Αλλάχ μόνος του αλλά μαζί με τους δικαίους και λέει ότι μαζί μ' αυτούς δίνει στους πιστούς κάθε αγαθό. Αφού λοιπόν ο Αλλάχ είναι μαζί με τους δικαίους, όταν προσευχόμαστε σ' Αυτόν επικοινωνούμε και μαζί τους, και όταν πάλι προσευχόμαστε σ' αυτούς επικοινωνούμε και με τον Αλλάχ.

Λέει επίσης να προσφέρουμε στους άλλους ό,τι έχουμε (όχι ό,τι μας περισσεύει) και δεν γίνεται διάκριση ανάμεσα σε πιστό και άπιστο, ή ακόμα και σε ειδωλολάτρη. Σε όλους πρέπει να προσφέρουμε αδιάκριτα όχι μόνο το περίσσευμα αλλά και από το υστέρημά μας.

6. Όσο για τους άπιστους, είναι το ίδιο γι' αυτούς, είτε τους προειδοποιείς, είτε όχι. Δεν θα πιστέψουν.
7. Ο ΑΛΛΑΧ σφράγισε, τις καρδιές τους και την ακοή τους, και στα μάτια τους υπάρχει πέπλο. Μεγάλη θα είναι η τιμωρία (που θα υποστούν).

Στην παραστατική αυτή μεταφορική έκφραση ο Αλλάχ σφραγίζει τις καρδιές και τα αυτιά, καλύπτει τα μάτια και τιμωρεί τους άπιστους. Ποια είναι αυτή η τιμωρία που θα υποστούν οι άπιστοι στη μετά θάνατο ζωή; Είναι αυτή που ήδη σε ένα βαθμό από αυτήν τη ζωή υφίστανται, είναι το σκοτάδι της ψυχής τους

που ήδη αρνείται και θα συνεχίσει να αρνείται το φως του Αλλάχ.

8. Μερικοί απ' τους ανθρώπους λένε: «Πιστεύουμε στον ΑΛΛΑΧ και στην Έσχατη ημέρα», αλλά δεν πιστεύουν (πραγματικά).

Ποιοι όμως από αυτούς που λένε: «πιστεύουμε» δεν είναι πραγματικοί πιστοί και θα τιμωρηθούν ως άπιστοι; Το γράφει παρακάτω:

12. Αυτοί είναι χωρίς αμφιβολία, εκείνοι που αδικούν, κι όμως δεν το αισθάνονται.

Αυτοί που, αντί να προσφέρουν στους άλλους –πιστούς και απίστους– ό,τι έχουν, πράττουν το κακό, δεν είναι πραγματικοί πιστοί. Δεν είναι τα λόγια αλλά οι πράξεις που κάνουν κάποιο πιστό.

14. Κι άμα συναντούν όσους πιστεύουν, λένε: «Κι εμείς πιστεύουμε». Αλλ' άμα βρεθούν μόνοι ανάμεσα σε πονηρούς, τους λένε: «Πραγματικά, είμαστε μαζί σας, με τους άλλους απλώς αστειευόμασταν».

Οι άδικοι Μουσουλμάνοι, όταν βρίσκονται μαζί με πραγματικούς πιστούς λένε ότι πιστεύουν πραγματικά και ότι συμφωνούν πως πρέπει να κάνουν το καλό, όταν όμως βρίσκονται μαζί με όμοιούς τους κακούς και πονηρούς ανθρώπους πράττουν το άδικο, όπως κι εκείνοι.

15. Ο ΑΛΛΑΧ, θα τους ανταποδώσει την κοροϊδία τους μέσα στα αδικήματά τους, και τους αφήνει να περιφέρονται σαν τυφλοί.

Η ανταπόδοση στις κακές τους πράξεις από τον Αλλάχ είναι ότι τους αφήνει να ζουν μέσα στα αδικήματά τους, καθώς οι αδικίες τους βλάπτουν στην πραγματικότητα τους ίδιους.

24. …προφυλαχθείτε τη Φωτιά που για καύσιμα έχει ανθρώπους και πέτρες (των ειδώλων), και που προετοιμάστηκε για τους άπιστους.

Η φωτιά αυτή είναι το φως του Αλλάχ. Είναι το ίδιο φως που καθαρίζει και φωτίζει τους δίκαιους ανθρώπους, όπως καθαρίζει η υλική φωτιά το χρυσό. Μπαίνοντας όμως σ’ αυτήν ο άδικος άνθρωπος δεν καθαρίζεται, όπως ο δίκαιος, αλλά καίγεται και μαυ-

ρίζει, λόγω της ειδωλολατρικής κακίας που έχει μέσα του. Αντί να φωτιστεί, τυφλώνεται εντελώς. Αυτή είναι η τιμωρία που έχει ετοιμάσει ο Αλλάχ για τους άδικους ανθρώπους (ή –με άλλα λόγια– που οι άδικοι άνθρωποι έχουν ετοιμάσει οι ίδιοι για τον εαυτό τους).

25. Και να χαροποιείς όσους πιστεύουν και κάνουν τα καλά έργα. Το μερίδιό τους είναι Κήποι, που κάτω τους τρέχουν ποτάμια. Κάθε φορά, που θα τρέφονται με τα φρούτα τους, θα λένε: «Έτσι τρώγαμε και πριν», γιατί τους παρέχονται όμοια πράγματα. Κι εκεί θα έχουν αγνές γυναίκες (συζύγους) και θα μείνουν σ' αυτούς για πάντα.
26. Ο ΑΛΛΑΧ δεν θεωρεί ανάξιο να χρησιμοποιεί τις παρομοιώσεις…

Για τις αιώνιες απολαύσεις δεν είναι αρκετή η πίστη αλλά πρέπει απαραίτητα να κάνουμε και καλά έργα. Για την περιγραφή της αιώνιας πνευματικής χαράς μέσα στο φως του Αλλάχ χρησιμοποιούνται στο Κοράνιο μεταφορικά ωραίες υλικές εικόνες αυτής της ζωής. Για να μην τις εκλάβει όμως κανείς κυριολεκτικά και νομίσει ότι οι απολαύσεις αυτές είναι υλικές, αναφέρεται καθαρά ότι ο Αλλάχ τις χρησιμοποιεί ως παρομοιώσεις. Το φως του Αλλάχ, μέσα στο οποίο θα

ζούμε αιώνια, είναι το ίδιο φως που ήδη στην παρούσα ζωή φωτίζει τις καρδιές των δικαίων.

27. Όσοι αθετούν τη συμφωνία του ΑΛΛΑΧ μετά που έχει επικυρωθεί, και διαχωρίζουν, ό,τι ο ΑΛΛΑΧ διέταξε να 'ναι ενωμένο, και κάνουν το κακό στη γη, αυτοί ζημιώνονται.

Όλοι οι άνθρωποι και ιδιαίτερα οι Εβραίοι, οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι, είναι το θέλημα του Αλλάχ να είμαστε ενωμένοι μεταξύ μας. Όσοι κάνουν κακό σε οποιονδήποτε άνθρωπο, πιστό ή άπιστο, δεν ζημιώνουν στην πραγματικότητα αυτόν που αδικούν αλλά τον εαυτό τους, αφού απομακρύνονται από το φως του Αλλάχ.

36. Τότε ο Σατανάς κατάφερε να τους κάνει να αμαρτήσουν και τους έβγαλε απ' την κατάσταση της ευτυχίας που ζούσαν. Και τότε είπαμε: «Κατεβείτε όλοι απ' εδώ, αφού είστε εχθροί ο ένας με τον άλλο»…

Η ουσία της αμαρτίας του Αδάμ και της γυναίκας του, που τους έβγαλε απ' την κατάσταση της ευτυχίας που ζούσαν, ήταν ότι έγιναν εχθροί ο ένας με

τον άλλο, ότι απομακρύνθηκαν από το φως του Αλλάχ.

39. «Κι όσοι αρνούνται την Πίστη και διαψεύδουν τα Σύμβολά Μας, θα γίνουν σύντροφοι της Φωτιάς, όπου για πάντα θα παραμείνουν».

Όλοι, αληθινοί πιστοί και άπιστοι, θα μένουν αιώνια στο φως του Αλλάχ. Όσοι όμως έχουν μέσα τους ριζωμένο το σκοτάδι θα υποφέρουν από το φως αυτό, το οποίο θα τους καίει σαν τη φωτιά που καθαρίζει το χρυσό αλλά καίει τα αγκάθια.

43. Να κάνετε την προσευχή και να καταβάλλετε τη Ζεκάτ (δηλαδή το 1/40 των ετησίων αποδοχών)…

Όπως ήδη έχουμε δει, δεν πρέπει να δίνουμε σ' όσους έχουν ανάγκη μόνο τη Ζεκάτ (δηλαδή το 1/40 των ετησίων εσόδων μας), αλλά ό,τι μπορούμε, ακόμα και από το υστέρημά μας. Το 1/40 τίθεται εδώ ως το ελάχιστο όριο.

44. Μήπως παραγγέλλετε στους ανθρώπους τη δι-

καιοσύνη και ξεχνάτε να την εφαρμόσετε στον εαυτό σας;

Το πρωταρχικό καθήκον μας είναι όχι να λέμε στους άλλους ανθρώπους για τη δικαιοσύνη του Αλλάχ αλλά να είμαστε εμείς οι ίδιοι δίκαιοι, να πράττουμε δηλαδή πάντα το αγαθό σε όλους και να μη βλάπτουμε ποτέ κανέναν.

48. Και φυλαχτείτε για τη μέρα που η μια ψυχή δεν θα βοηθάει την άλλη, κι ούτε μεσολάβηση ούτε λύτρα θα γίνονται δεκτά απ' αυτήν, (ούτε κανείς) θα μπορεί να τους βοηθήσει.

Κατά την ημέρα της Κρίσης του Αλλάχ δεν θα έχουμε το φθαρτό σώμα μας, θα εμφανιστούμε γυμνοί από το σώμα μας και θα αντανακλάμε την ευσπλαχνία ή την κακία μας. Γι' αυτό τότε δεν θα μπορεί τίποτε το υλικό, ούτε άλλος άνθρωπος, να μας βοηθήσει.

59. …στείλαμε από τον ουρανό μάστιγα σε βάρος των αδίκων επειδή επανειλημμένα, αθέτησαν τις διαταγές Μας.
61. …πάνω τους έπεσε η οργή του ΑΛΛΑΧ.
65. …Σ' αυτούς είπαμε: «Να γίνετε πίθηκοι κατα-

φρονημένοι (κι αποδιωγμένοι)».
66. Έτσι την τιμωρία κάναμε παράδειγμα για τους συγχρόνους τους και τους απογόνους τους, κι ένα μάθημα για όσους φοβούνται τον ΑΛΛΑΧ.

Ο Αλλάχ στο Κοράνιο μιλάει σε ανθρώπους και γι' αυτό χρησιμοποιεί ανθρώπινη γλώσσα, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν το θέλημά Του και να γίνουν και αυτοί εύσπλαχνοι, δίκαιοι και αγαθοί. Οι ανθρώπινες γλωσσικές εκφράσεις και παρομοιώσεις για οργή, μάστιγες και τιμωρίες από τον Αλλάχ δεν σημαίνουν ότι ο Αλλάχ οργίζεται ή πράττει ποτέ κάτι κακό, αλλά δείχνουν την αποστροφή του Αλλάχ προς το κακό και το άδικο και τις αρνητικές συνέπειες που επιφέρει στον άδικο η διάπραξη του κακού. Οι συνέπειες αυτές που επιφέρει στον άδικο η αδικία είναι ένα μάθημα και για τους πιστούς, που σέβονται τον Αλλάχ.

Γιατί όμως ο Αλλάχ παρομοιάζει τους παραβάτες του θελήματός Του με πίθηκους;

Γιατί όπως οι πίθηκοι μοιάζουν στους ανθρώπους αλλά δεν είναι άνθρωποι, έτσι και οι άδικοι μοιάζουν στους πιστούς αλλά δεν είναι πιστοί.

62. Όσοι όμως πίστεψαν (στο Κοράνιο) κι όσοι ακολούθησαν τις Ιουδαϊκές Γραφές κι οι Χριστιανοί

κι οι Σαββαίοι[*], κι όποιος άλλος πίστεψε στον ΑΛΛΑΧ και την Έσχατη Μέρα κι έκανε το καλό, θα έχουν την ανταμοιβή του Κυρίου τους. Σ' αυτούς δεν θα υπάρχει ούτε φόβος, ούτε λύπη.
81. Βέβαια όχι, (οι άπιστοι) όσοι διαπράττουν το κακό και περιβάλλονται απ' την αμαρτία θα είναι σύντροφοι της φωτιάς και θα μείνουν εκεί για πάντα.
82. Όσοι όμως πιστεύουν και κάνουν καλές πράξεις αυτοί είναι σύντροφοι του Παραδείσου, εκείνοι θα μείνουν εκεί για πάντα.

Σε όσους πράττουν το κακό και ταυτίζονται με το σκοτάδι (αυτοί είναι οι πραγματικοί άπιστοι) το φως του Αλλάχ θα είναι σαν φωτιά που, αντί να τους φωτίζει, θα τους καίει, μαζί με το σκοτάδι της ψυχής τους. Αντίθετα, όσους όχι απλώς πιστεύουν (είτε είναι Μουσουλμάνοι, είτε Χριστιανοί, είτε Εβραίοι) αλλά κάνουν καλές πράξεις και ταυτίζονται με το φως (αυτοί είναι οι πραγματικοί πιστοί), το φως του Αλλάχ θα τους φωτίζει και θα είναι αιώνια στην ευτυχία του Παραδείσου.

85. …Την Ημέρα δε της Κρίσεως θα παραδοθούν

[*] Οι Σαβαίοι ήταν ιουδαιοχριστιανικός λαός της Αραβίας.

στα πιο φρικτά βασανιστήρια. Γιατί ο ΑΛΛΑΧ δεν παραβλέπει ό,τι κάνετε.

Τι σημαίνει αυτή η παρομοίωση;

Για το σκοτάδι το χειρότερο είναι η επαφή του με τον ήλιο. Για όποιον έχει μέσα του το κακό το πιο φρικτό βασανιστήριο είναι η επαφή του με το φως του Αλλάχ.

86. …Η τιμωρία τους δεν θα ελαφρωθεί ούτε θα έχουν καμιά βοήθεια.

Γιατί δεν θα υπάρχει αλλαγή στην Κρίση του Αλλάχ;

Γιατί η αληθινή μας θέληση είναι αμετάβλητη. Στην παρούσα ζωή η θέλησή μας και οι επιλογές μας δεν είναι σταθερές γιατί επηρεάζονται από το περιβάλλον μας. Όταν όμως θα είμαστε στο φως του Αλλάχ και το φθαρτό περιβάλλον μας εκλείψει και ο χρόνος όπως τον ξέρουμε αλλάξει, τότε θα φανερωθεί η αληθινή μας θέληση, θα φανερωθεί η επιλογή μας να ταυτιστούμε με το σκοτάδι ή με το φως του Αλλάχ.

87. Και δώσαμε στο Μωυσή το Βιβλίο και στη συνέχεια στείλαμε αποστόλους για διαδόχους του.

Δώσαμε στον Ιησού το γιο της Μαριάμ τα φανερά σημεία. Τον ενισχύσαμε με το Άγιο Πνεύμα.

Όπως βλέπουμε, στο Κοράνιο αναφέρεται καθαρά ότι η διδασκαλία του Μωυσή και των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης είναι από τον Αλλάχ. Επίσης αναφέρεται ότι ο Ιησούς είναι γιος μόνο της Μαριάμ και όχι του Ιωσήφ και της Μαριάμ (ότι γεννήθηκε δηλαδή με υπερφυσικό τρόπο) και ότι έκανε θαύματα από τον Αλλάχ. Επίσης ότι ήταν μαζί του το Άγιο Πνεύμα.

Αφού λοιπόν τα κείμενα του Μωυσή και ολόκληρη η Παλαιά Διαθήκη είναι από τον Αλλάχ, αφού ο Ιησούς είναι κι αυτός από τον Αλλάχ και αφού το Κοράνιο είναι αναμφισβήτητα και αυτό από τον Αλλάχ, η διδασκαλία του Αλλάχ δεν μπορεί να είναι διαφορετική στα τρία Ιερά Βιβλία (Παλαιά Διαθήκη, Καινή Διαθήκη, Κοράνιο) αλλά οπωσδήποτε και τα τρία αναφέρουν τη μία ίδια θέληση του Αλλάχ, να είμαστε δηλαδή δίκαιοι και να κάνουμε το καλό σε όλους αδιάκριτα.

89. …Ας πέσει το ανάθεμα του ΑΛΛΑΧ πάνω στους άπιστους.

Ποια είναι η κατάρα του Αλλάχ και ποιοι είναι

οι άπιστοι;

Οι πραγματικοί άπιστοι είναι, σύμφωνα με το Κοράνιο, όσοι διαπράττουν το κακό και η κατάρα που πέφτει πάνω τους είναι η κακή τους θέληση που κάνει την ψυχή τους σκοτεινή.

101. Κι όταν ένας, ο αποσταλμένος (Μουχάμμεντ), απ' τον ΑΛΛΑΧ, ήρθε σ' αυτούς, επικυρώνοντας εκείνο που έχουν, τότε, ένα μέρος απ' τους οπαδούς του Βιβλίου πέταξαν μακριά πίσω απ' τη ράχη τους, το Βιβλίο του ΑΛΛΑΧ (το Κοράνιο), σαν να ήταν κάτι που δεν το γνώριζαν.

Γράφει το Κοράνιο: «επικυρώνοντας εκείνο που έχουν», «σαν να ήταν κάτι που δεν το γνώριζαν». Σύμφωνα δηλαδή με το Ιερό Βιβλίο του Αλλάχ, όσοι έχουν την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη γνωρίζουν ήδη τη διδασκαλία του Κορανίου, γιατί αυτό δεν διαφοροποιείται αλλά επικυρώνει την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη.

Γιατί όμως γράφει για τους οπαδούς «του Βιβλίου» και όχι «των Βιβλίων», αφού η Παλαιά Διαθήκη και η Καινή Διαθήκη δεν είναι ένα αλλά δύο βιβλία; Και γιατί πάλι ονομάζει το Κοράνιο «το Βιβλίο» (όπως και τα άλλα δύο μαζί), σαν να μην υπάρχουν τρία αλλά μόνο ένα Βιβλίο;

Αυτό συμβαίνει επειδή και τα τρία Ιερά Βιβλία γράφουν το ένα και ίδιο θέλημα του Αλλάχ. Στην πραγματικότητα δηλαδή δεν υπάρχουν τρία, αλλά ένα τριπλό Ιερό Βιβλίο.

1Ο5. Ποτέ ούτε οι άπιστοι, που βρίσκονται ανάμεσα στους οπαδούς του Βιβλίου, ούτε οι ειδωλολάτρες αγαπάνε ότι κάτι τι καλό, θα πρέπει να ’ρθει κάτω σε σας απ’ τον Κύριό σας. Ο ΑΛΛΑΧ όμως εκλέγει για την ευσπλαχνία Του όποιους θέλει.

Ποιοι είναι οι άπιστοι που βρίσκονται ανάμεσα στους οπαδούς του Βιβλίου;

Είναι όσοι πράττουν το κακό. Αυτοί, μαζί με τους ειδωλολάτρες, αρνούνται ότι ο Αλλάχ εκλέγει –ανάμεσα στους Εβραίους, τους Χριστιανούς και τους Μουσουλμάνους– τους πραγματικούς πιστούς, αυτούς δηλαδή που είναι δίκαιοι και πράττουν το καλό.

109. Μεγάλος αριθμός οπαδών του Βιβλίου, μετά που είδαν να λάμπει η Αλήθεια, εύχονταν από ζηλοφθονία, (μέσα στον εαυτό τους), να σας επαναφέρουν από την πίστη στην απιστία. Συγχωρείτε όμως και παραβλέπετε, μέχρις ότου ο ΑΛΛΑΧ εκπληρώσει το σκοπό Του, γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι Πα-

ντοδύναμος.

Όταν κάποιοι λοιπόν, σύμφωνα με αυτά που γράφει το Κοράνιο, θέλουν να μας ωθήσουν στην απιστία, εμείς οι πιστοί δεν πρέπει να οργιζόμαστε και να χρησιμοποιούμε βία αλλά να συγχωρούμε και να παραβλέπουμε. Αφού ο Αλλάχ, που είναι παντοδύναμος, δεν τους τιμωρεί, σημαίνει πως στην τωρινή ζωή ο σκοπός του Αλλάχ δεν είναι η τιμωρία, αλλά να αλλάξουν σκέψη και συμπεριφορά χωρίς καταναγκασμό, με τη δική τους θέληση και να γίνουν και αυτοί πραγματικοί πιστοί.

111. Κι είπαν: «Κανείς δεν θα εισέλθει στον Παράδεισο, εκτός αν είναι Εβραίος ή Χριστιανός». Αυτά είναι τα όνειρά τους. Πες τους: «Παρουσιάστε τις αποδείξεις σας, αν είστε ειλικρινείς».
112. Μάλλον, όποιος υποτάξει την προσωπικότητά του στον ΑΛΛΑΧ και κάνει το καλό, θα βρει την αμοιβή του στον Κύριό του. Σε τέτοιους δεν θα υπάρχει φόβος, κι ούτε θα λυπηθούν.

Δεν έχει σημασία αν κάποιος είναι Εβραίος, Χριστιανός ή Μουσουλμάνος. Στον Παράδεισο θα μπει όποιος υποτάσσει την προσωπικότητά του στον Αλλάχ (είναι δηλαδή σπλαχνικός και δίκαιος σαν τον

Αλλάχ) και κάνει το καλό, ανεξάρτητα αν είναι Εβραίος, Χριστιανός ή Μουσουλμάνος.

116. Κι είπαν: «ο ΑΛΛΑΧ γέννησε ένα υιό». Δόξα σ' Αυτόν. Όχι! Σ' Αυτόν ανήκουν όλα, όσα βρίσκονται στους ουρανούς και στη γη, κι όλα σ' Αυτόν υποτάσσονται.

Γράφει το Κοράνιο ότι κάποιοι λένε ότι ο Αλλάχ γέννησε ένα γιο και δοξάζουν τον Αλλάχ. Αλλά όχι, δεν πρέπει να δοξάζουμε μόνο τον Αλλάχ. Αντίθετα, πρέπει να δοξάζουμε και το γιο Του, γιατί στο γιο Του ανήκουν όλα όσα βρίσκονται στους ουρανούς και στη γη κι όλα σ' Αυτόν υποτάσσονται.

Πώς όμως είναι δυνατόν να έχει ο Αλλάχ γιο χωρίς να έχει σύζυγο;

Όσα γράφει το Ιερό Βιβλίο τα γράφει σε ανθρώπινη γλώσσα αλλά δεν τα εννοεί με ανθρώπινο τρόπο. Αν ο Αλλάχ ήταν μια μοναχική απομονωμένη ύπαρξη, τότε θα ήταν ατομικιστικά κλεισμένος στον εαυτό του και δεν θα είχε δημιουργήσει τον κόσμο. Ο Αλλάχ δεν είναι μοναχικός, μοιράζεται τον εαυτό του και γι' αυτό δημιουργεί.

Με τον ανθρώπινο τρόπο ο Αλλάχ ποτέ δεν γέννησε, ούτε ήταν δυνατόν ποτέ να αποκτήσει γιο, γιατί ο Αλλάχ είναι πνεύμα. Αλλά υπερανθρώπινα, υπέρ-

χρονα και με τρόπο ακατανόητο, όπως η φλόγα γεννάει άλλη φλόγα, ο Αλλάχ γεννάει το γιο Του. Κι όπως η γη εκβάλλει τη λάβα της, ο Αλλάχ εκβάλλει το Άγιο Πνεύμα. Και όπως ο ήλιος είναι ένας, αλλά είναι και καυτή μάζα και φωτιά και φως, έτσι ο Αλλάχ και ο γιος Του και το Άγιο Πνεύμα –λόγω της απόλυτης τελειότητας και ενότητάς Τους– έχουν την ίδια θέληση και πράττουν μαζί τα πάντα, είναι δηλαδή Ένα.

Οι υλικές παρομοιώσεις μάς είναι απόλυτα αναγκαίες όταν μιλάμε για τον Αλλάχ, γιατί η ανθρώπινη σκέψη δεν μπορεί διαφορετικά να δώσει εκφραστικό σχήμα σε κάτι που ξεπερνά κάθε ανθρώπινη δυνατότητα έκφρασης. Για το Άγιο Πνεύμα, όπως και για το γιο του Αλλάχ, τον Ιησού, που γεννήθηκε υπερφυσικά από τη Μαριάμ, ήδη διαβάσαμε στο Κοράνιο (2:87).

130. Και ποιος επιθυμεί ν' απομακρυνθεί απ' τη θρησκεία του Αβραάμ, παρά μόνο όσοι εξευτελίζουν τον εαυτό τους με παραλογισμό; Εμείς τον διαλέξαμε σ' αυτό τον κόσμο και στην Μέλλουσα Ζωή θα είναι μαζί με τους δίκαιους.
135. Κι είπαν: «Γίνετε Εβραίοι ή Χριστιανοί, για να είστε στο σωστό δρόμο». Απαντήστε τους: «Όχι! Ακολουθούμε τη θρησκεία του Αβραάμ, του όρθιου, και ποτέ δεν ήταν από τους ειδωλολάτρες».
136. Να δηλώσετε: «Πιστέψαμε στον ΑΛΛΑΧ και

σ' ό,τι αποκάλυψε σε μας (το Κοράνιο) και στον Αβραάμ, Ισμαήλ, Ισαάκ, Ιακώβ και στις φυλές και σ' ότι δόθηκε στον Μωυσή και τον Ιησού, και σ' ό,τι δόθηκε σ' όλους τους προφήτες απ' τον Κύριό τους. Δεν κάνουμε καμιά διάκριση ανάμεσα σ' οποιονδήποτε απ' αυτούς. Κι εμείς σ' Αυτόν (στον ΑΛΛΑΧ) υποταχτήκαμε. (Είμαστε Μουσουλμάνοι).

Γράφει καθαρά εδώ ότι ο Αλλάχ μας αποκάλυψε στο Κοράνιο ό,τι αποκάλυψε στον Αβραάμ, στον Μωυσή και στους Προφήτες (δηλαδή στην Παλαιά Διαθήκη) και στον Ιησού (δηλαδή στην Καινή Διαθήκη). Ως πιστοί Μουσουλμάνοι δεν κάνουμε καμιά διάκριση, αλλά δεχόμαστε την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη όπως δεχόμαστε το Κοράνιο, γιατί περιέχουν την ίδια αποκάλυψη του Αλλάχ.

Όταν λοιπόν το Κοράνιο γράφει ότι δεν κάνουμε καμιά διάκριση ανάμεσα σ' οποιονδήποτε από τους Προφήτες, εννοεί ότι η διδασκαλία τους είναι η ίδια. Εννοεί όμως και κάτι ακόμα, ότι ο Ιησούς δεν είναι μόνο γιος του Αλλάχ αλλά είναι και άνθρωπος, όπως οι υπόλοιποι Προφήτες.

139. Πες: Μήπως θα φιλονικήσετε μαζί μας στη θρησκεία του ΑΛΛΑΧ; που είναι ο Κύριός μας κι ο

Κύριός σας; και που είμαστε υπεύθυνοι για τις πράξεις μας και σεις για τις δικές σας;

Δεν πρέπει οι Εβραίοι, οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι να φιλονικούμε για τη θρησκεία του Αλλάχ γιατί έχουμε τον ίδιο Κύριο. Οι πράξεις μας είναι αυτές που μας κάνουν πραγματικούς πιστούς.

147. Η Αλήθεια πηγάζει απ' τον Κύριό σου.

Γράφει το Κοράνιο ότι η Αλήθεια προέρχεται από τον Αλλάχ για να μην την ταυτίσει κανείς με το Ιερό Βιβλίο. Στο Κοράνιο, όπως και στην Παλαιά Διαθήκη και στην Καινή Διαθήκη, καταγράφεται η Αλήθεια σε ανθρώπινη γλώσσα στο βαθμό που η ανθρώπινη γλώσσα μπορεί να την εκφράσει και η ανθρώπινη σκέψη να την δεχτεί. Η καθαρή όμως Αλήθεια δεν μπορεί να περιοριστεί στα όρια της πρόσκαιρης γλώσσας μας και του πρόσκαιρου κόσμου μας, είναι υπερανθρώπινη και υπερκόσμια, γιατί προέρχεται από τον Αλλάχ.

149. Κι απ' οπουδήποτε κι αν ξεκινήσεις, στρέψε το πρόσωπό σου προς το μέρος όπου είναι το Ιερό

Τέμενος[*].

Γιατί όμως είναι καλό να κοιτάμε προς το Ιερό Τέμενος;

Για να μην ξεχνάμε τον Αλλάχ και για να σκεπτόμαστε ότι πρέπει να είμαστε ενωμένοι και ότι πρέπει να πράττουμε το καλό.

165. Κι ακόμη υπάρχουν άνθρωποι που λατρεύουν άλλους μαζί με τον ΑΛΛΑΧ, σαν όμοιους μ’ Αυτόν, και τους αγαπούν όπως θα έπρεπε ν’ αγαπιέται μόνο ο ΑΛΛΑΧ.

Εδώ το Κοράνιο δεν εννοεί τους αγίους του Χριστιανισμού, γιατί οι Χριστιανοί τους αγίους δεν τους λατρεύουν ως θεούς (σαν όμοιους με τον Αλλάχ), ούτε τους αγαπούν ως θεούς (όπως θα πρέπει να αγαπιέται μόνο ο Αλλάχ), αλλά τους αγαπούν και τους τιμούν ως πιστούς του Αλλάχ, ως ανθρώπους δίκαιους που και ο Αλλάχ τους αγαπάει και τους τιμάει στον Παράδεισο. Το να τιμάμε τους πιστούς και φίλους του Αλλάχ (και πραγματικοί πιστοί είναι αυτοί που έχουν την ευσπλαχνία και τη δικαιοσύνη του Αλλάχ, είτε είναι Μουσουλμάνοι, είτε Χριστιανοί, είτε

[*] Το Ιερό Τέμενος (al-Masjid al-Ḥarām) βρίσκεται στη Μέκκα.

Εβραίοι), τους οποίους ο ίδιος ο Αλλάχ τιμάει στον Παράδεισο, δεν είναι ασφαλώς κάτι κακό αλλά αντίθετα κάτι που θέλει ο Αλλάχ. Εδώ το Ιερό Βιβλίο εννοεί τους ανθρώπους που οι ειδωλολάτρες κατά καιρούς θεοποίησαν και λάτρευσαν σαν θεούς.

177. Ευσέβεια δεν είναι μόνο να στρέφετε ανατολικά και δυτικά τα πρόσωπά σας αλλά η ευσέβεια είναι εκείνου που πιστεύει στον ΑΛΛΑΧ και στην Έσχατη Μέρα, στους Αγγέλους και στο Βιβλίο και στους προφήτες· Να δίνει από την περιουσία του, ενώ την αγαπάει για τους συγγενείς του, και για τα ορφανά, και για τους απόρους, και για τους οδοιπόρους, και τους ζητιάνους και για την απελευθέρωση των σκλάβων. Είναι να εκτελεί την προσευχή, να καταβάλλει τη Ζεκάτ, και αυτοί που κρατούν την υπόσχεσή τους, αν έχουν υποσχεθεί (και προσδιορίζω) τους υπομονετικούς στις δυσκολίες και στους πόνους και όταν πολεμάνε για το όνομα του ΑΛΛΑΧ. Τέτοιοι είναι εκείνοι που πιστεύουν την αλήθεια και είναι ευσεβείς.

Εδώ γράφει το Κοράνιο ποια είναι η πραγματική ευσέβεια. Δεν είναι, γράφει, να εφαρμόζουμε τις νομικές διατάξεις, αλλά να πιστεύουμε, να δίνουμε σε όσους έχουν ανάγκη από το υστέρημά μας, να βοηθά-

με τους ανθρώπους, να προσευχόμαστε και να κάνουμε υπομονή στις κακουχίες και στη μάχη.

Ποιες μάχες όμως εννοεί το Ιερό Βιβλίο;

Πρώτον, εννοεί τον καθημερινό αγώνα μας για το καλό. Επίσης εννοεί την άμυνα και υπεράσπιση της οικογένειάς μας και των συμπατριωτών μας σε περίπτωση εχθρικής στρατιωτικής επίθεσης. Όποιος σκοτώνει για να κάνει με τη βία τους άλλους Μουσουλμάνους και νομίζει ότι έτσι πολεμάει για το όνομα του Αλλάχ, αυτός –όπως θα δούμε πιο κάτω– είναι στα μάτια του Αλλάχ σαν ειδωλολάτρης.

178. Ω! Σεις που πιστεύετε! Ο νόμος της αντεκδίκησης σε περίπτωση σκόπιμου φόνου είναι ορισμένος: Ο ελεύθερος για τον ελεύθερο, ο δούλος για το δούλο, η γυναίκα για τη γυναίκα. Αν η αντεκδίκηση συγχωρηθεί και γίνει δεκτή η αποζημίωση από κάποιον εκ των συγγενών του σκοτωμένου, τότε η απαίτηση πρέπει να γίνει με ευγένεια και η αποζημίωση να πληρωθεί με καλοσύνη…
179. Ω ! Σεις, που έχετε κατανόηση: Στο Νόμο της αντεκδίκησης υπάρχει Ζωή για σας, για να μπορείτε να αυτοσυγκρατιέστε.

Στην εποχή του Προφήτη ίσχυε ο νόμος της ανταποδοτικής δικαιοσύνης (Qiṣāṣ) που προέβλεπε τι-

μωρία αντίστοιχη με το έγκλημα. Ο Προφήτης είχε μπροστά του συγκεκριμένους ανθρώπους, οι οποίοι ήταν ειδωλολάτρες, σκληροί και στενόμυαλοι. Δεν μπορούσαν να δεχτούν και να εφαρμόσουν πλήρως το θέλημα του Αλλάχ. Τους κάλεσε λοιπόν στην πίστη, λέγοντάς τους ό,τι μπορούσαν να καταλάβουν και να δεχτούν, με την ελπίδα ότι σιγά-σιγά η καρδιά τους θα μαλακώσει. Αν κατ' ευθείαν τους διέταζε να συγχωρήσουν αυτόν που εγκλημάτησε εναντίον τους, οι σκληρόκαρδοι αυτοί άνθρωποι δεν θα γίνονταν πιστοί. Έτσι, δεν κατήργησε το φόνο στο φόνο, αλλά τους έδωσε την επιλογή να μην το εφαρμόζουν.

Ο νόμος της ανταποδοτικής δικαιοσύνης είχε δοθεί κι αυτός λόγω της σκληρότητας των ανθρώπων, για να μην επεκτείνουν οι αδικούμενοι την εκδίκησή τους σε όλα τα μέλη της οικογένειας του δολοφόνου αλλά να συγκρατούνται τα δολοφονικά τους ένστικτα. Ο νόμος της ανταποδοτικής δικαιοσύνης είχε δοθεί από τον Αλλάχ στην Παλαιά Διαθήκη, τότε που οι άνθρωποι ήταν ακόμα πιο σκληροί και άγριοι.

Όπως βλέπουμε, όσο προοδεύουν οι άνθρωποι τόσο τους αποκαλύπτεται η Αλήθεια. Ο Αλλάχ μας δείχνει το δρόμο: να γίνουμε κι εμείς εύσπλαχνοι. Ακολουθώντας τον, πλησιάζουμε τον Αλλάχ. Κι όσο πλησιάζουμε τον Αλλάχ πλησιάζουμε την Αλήθεια.

184. Οι μέρες της νηστείας είναι μετρημένες. Αν όμως κανείς από σας είναι άρρωστος ή ταξιδεύει τότε να νηστέψει αργότερα τις ανάλογες μέρες. Κι όσοι μπορούν να νηστέψουν και δεν το κάνουν, τότε να δώσουν για εξιλασμό αρκετή τροφή σ' ένα φτωχό. Κι όποιος θεληματικά δώσει περισσότερα, τόσο καλύτερα γι' αυτόν. Κι αν μόνο ξέρατε, πόσο καλύτερο είναι για σας, θα νηστεύετε!
185. …Ώστε, όποιος από σας έμαθε ότι άρχισε ο μήνας (Ραμαζάνι), τότε πρέπει να νηστέψει. Αν όμως είναι άρρωστος ή σε ταξίδι, (και δεν νηστεύει), τότε να νηστέψει αργότερα τις ανάλογες μέρες. Ο ΑΛΛΑΧ επιθυμεί για σας κάθε ευκολία, και δεν θέλει να σας βάλει σε δυσκολίες.

Λέει ο Αλλάχ στο Ιερό Βιβλίο ότι όποιος δεν μπορεί να νηστεύσει στις καθορισμένες ημέρες, δεν πειράζει να νηστεύσει αργότερα τις ανάλογες ημέρες. Κι όποιος πάλι μπορεί αλλά δεν θέλει να νηστεύσει, λέει ότι ούτε αυτό πειράζει, μπορεί αντί για τη νηστεία να κάνει ελεημοσύνη.

Βλέπουμε λοιπόν ότι, σύμφωνα με την αποκάλυψη του Αλλάχ, η νηστεία δεν είναι όπως ο ανθρώπινος νόμος, απαράβατη. Η νηστεία δόθηκε σ' εμάς όχι γιατί ευχαριστιέται ο Αλλάχ με το να στερούμαστε («Ο Αλλάχ επιθυμεί για σας κάθε ευκολία, και δεν θέλει να σας βάλει σε δυσκολίες») αλλά γιατί είναι

καλό για εμάς («κι αν μόνο ξέρατε, πόσο καλύτερο είναι για σας, θα νηστεύετε»). Τη νηστεία δεν την κάνουμε για τον Αλλάχ, αλλά για εμάς τους ίδιους, γιατί μας βοηθάει να συνηθίσουμε να ελέγχουμε τα ένστικτά μας, ώστε να τα έχουμε υποταγμένα στη λογική και να μη μας σέρνουν όπου θέλουν.

Θα ρωτήσει όμως κάποιος: «Ο Αλλάχ βέβαια λέει στο Κοράνιο ότι η νηστεία δεν είναι υποχρεωτική, αργότερα όμως καθιερώθηκε να είναι υποχρεωτική. Ο πιστός πρέπει να συμφωνήσει με τον Αλλάχ, που δεν θεωρεί τη νηστεία σαν νόμο, ή να την δει ανθρώπινα σαν έναν απαράβατο νόμο;».

Όποιος καταλαβαίνει τι σημαίνει ότι ο Αλλάχ είναι εύσπλαχνος κι όχι ένας σκληρός δικαστής, γνωρίζει ήδη την απάντηση στην ερώτηση αυτή.

190. Και να πολεμάτε για χάρη του ΑΛΛΑΧ όσους σας πολεμούν, αλλά μην ξεπερνάτε τα όρια, γιατί ο ΑΛΛΑΧ δεν αγαπά τους παραβάτες.
191. Φονεύετέ τους όπου τους βρίσκετε και διώχτε τους, από κει που σας έδιωξαν. Η καταδίωξη στην ειδωλολατρία είναι χειρότερα απ’ το φόνο. Και μην τους πολεμάτε δίπλα στο απαράβατο τέμενος, εκτός αν αυτοί πρώτοι σας πολεμήσουν εκεί. Αν όμως σας πολεμήσουν, σκοτώστε τους. Τέτοια είναι η τιμωρία των άπιστων.

192. Αν όμως σταματήσουν, τότε βέβαια, ο ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεπιεικής, Πολυεύσπλαχνος.
193. Πολεμάτε τους ώσπου να μη σας καταδιώξουν στην ειδωλολατρία και να υπερισχύσει η Πίστη στον ΑΛΛΑΧ. Αν όμως σταματήσουν τη δράση τους, τότε μην κάνετε πόλεμο παρά ενάντια στους άδικους.

Κάποιος πολεμοχαρής, που δεν καταλαβαίνει τι σημαίνει ότι ο Αλλάχ είναι πολυεύσπλαχνος, μπορεί να νομίσει ότι εδώ δικαιολογείται ο πόλεμος. Όμως ισχύει το εντελώς αντίθετο.

Ο Αλλάχ λέει στο Ιερό Βιβλίο Του ότι δεν πρέπει να κάνουμε επιθετικό πόλεμο («αν όμως σταματήσουν τη δράση τους, τότε μην κάνετε πόλεμο»), αλλά μόνο να αμυνόμαστε στο έδαφος της δικής μας χώρας για να διώξουμε από αυτήν αυτούς που μας επιτέθηκαν («διώχτε τους, από κει που σας έδιωξαν»).

Ο πόλεμος είναι φόνος και ο φόνος –ακόμα και όταν αμυνόμαστε– είναι κάτι κακό, κάποιες φορές όμως είναι ένα αναγκαίο κακό. Όταν μας επιτίθενται πρέπει να σκοτώσουμε για να υπερασπιστούμε την οικογένειά μας και τους συμπατριώτες μας. Η πράξη μας αυτή είναι κακή, αλλά αν δεν αμυνθούμε και αφήσουμε τους εχθρούς να τους σκοτώσουν ή να τους υποδουλώσουν, τότε αυτή η πράξη μας θα είναι ασύγκριτα πιο κακή.

Γιατί όμως αναφέρει για τις επιθέσεις των απίστων ενώ επιθετικούς πολέμους κάνουν και Μουσουλμάνοι;

Επειδή όποιος κάνει επιθετικό πόλεμο δεν είναι πραγματικά πιστός αλλά στα μάτια του Αλλάχ είναι σαν ειδωλολάτρης.

210. Μήπως περιμένουν, μέχρις ότου έλθει ο ΑΛΛΑΧ σ' αυτούς, μέσα σε σωρούς από σύννεφα, με συνοδεία από αγγέλους και έτσι να γίνει το ζήτημα (της μεταστροφής τους);
212. ...Οι ευσεβείς όμως θα είναι ψηλότερα απ' αυτούς την ημέρα της Ανάστασης.

Ο Αλλάχ θα έλθει στο τέλος του κόσμου μας και θα αναστηθούν οι νεκροί. Τότε οι ευσεβείς θα είναι ψηλότερα (δηλαδή πιο κοντά στον Αλλάχ) από τους άπιστους. Όλα θα πλημμυρίσουν με το φως του Αλλάχ. Αυτό το ίδιο φως τους ευσεβείς θα τους φωτίζει και θα τους ανυψώνει ενώ τους άπιστους (όσους δηλαδή θέλουν το κακό, έστω κι αν ισχυρίζονται ψευδώς πως είναι πιστοί) θα τους τυφλώνει και θα τους σκοτίζει περισσότερο.

213. Οι άνθρωποι κάποτε αποτελούσαν ένα και μό-

νο έθνος. Ο ΑΛΛΑΧ έστειλε τους Προφήτες, μ’ ευχάριστα μηνύματα αλλά και με απειλές*. Μαζί τους έστειλε το Βιβλίο της Αλήθειας, για να δικάζει τις διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους.

Εδώ το Κοράνιο αναφέρεται στους Προφήτες και στο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, το οποίο ονομάζει «Βιβλίο της Αλήθειας». Οι πιστοί λοιπόν, μαζί με το Κοράνιο και την Καινή Διαθήκη, πρέπει να διαβάζουμε και την Παλαιά Διαθήκη, γιατί και τα τρία ιερά βιβλία περιέχουν την ίδια Αλήθεια του Αλλάχ.

223. Οι γυναίκες σας είναι για σας, όπως η καλλιεργήσιμη γη. Καλλιεργείστε την όποτε κι όπως θέλετε. Όμως προηγούμενα κάνετε μια καλή πράξη για την ψυχή σας και να σεβαστείτε τον ΑΛΛΑΧ, και μάθετε ότι πρόκειται να Τον συναντήσετε (στη μέλλουσα Ζωή).

Στην εποχή του Προφήτη οι άνδρες έβλεπαν τις γυναίκες τους σαν ιδιοκτησία τους. Ήταν αδύνατο να δεχτούν ότι οι γυναίκες είναι ισότιμες μ’ αυτούς και ό,τι έχουν δικαιώματα. Έτσι εδώ ο Αλλάχ προσπαθεί

---

* Σε άλλες μεταφράσεις: με καλές ειδήσεις και με προειδοποιήσεις.

να τους κάνει τουλάχιστον να φροντίζουν τις γυναίκες τους. Είναι σαν να τους λέει: «Αφού είστε τόσο σκληροί και στενόμυαλοι που θεωρείτε τις γυναίκες σας ιδιοκτησία σας, τουλάχιστον τότε μην τις παραμελείτε. Αντιμετωπίστε τις τουλάχιστον σαν τα χωράφια σας, τα οποία περιποιείστε και φροντίζετε με επιμέλεια. Και οι γυναίκες, μην είστε κι εσείς ατομίστριες και σκληρές, να αγαπάτε τους συζύγους σας και να μη νοιάζεστε μόνο για τον εαυτό σας. Και όταν στο ανδρόγυνο υπάρχει αγάπη, δεν στενοχωρεί ο ένας τον άλλο και δεν του αρνείται οτιδήποτε».

262. Όσοι ξοδεύουν από τις περιουσίες τους για χάρη του ΑΛΛΑΧ, και δεν επιδιώκουν μ' αυτά που ξοδεύουν καμιά βλάβη ή σκοπό επίδειξης, γι' αυτούς η αμοιβή είναι σίγουρη απ' τον Κύριό τους…
264. Ω! Σεις που πιστεύετε! Μην διαγράφετε την ελεημοσύνη σας με την επίδειξη και τη βλάβη…

Σημασία έχει να κάνουμε το καλό και να βοηθάμε τους άλλους από καθαρή αγάπη και όχι για επίδειξη. Αν κάνουμε ελεημοσύνη και μετά προξενούμε κακό στους ανθρώπους ή καυχόμαστε γι' αυτήν, τότε την ακυρώνουμε, είναι σαν να μην την έχουμε κάνει.

285. Ο Απόστολος πίστεψε σ’ ό,τι του αποκάλυψε ο Κύριός του, έτσι έκαναν κι οι πιστοί. Καθένας τους πίστεψε στον ΑΛΛΑΧ, τους αγγέλους Του, τα Βιβλία Του και τους Αποσταλμένους Του. Δεν κάνομε καμιά διάκριση ανάμεσα σ’ οποιονδήποτε απ’ τους Αποσταλμένους Του.

Όπως βλέπουμε, το Κοράνιο γράφει για τα «Βιβλία» και όχι για το «Βιβλίο» του Αλλάχ. Λέει δηλαδή καθαρά ότι όχι μόνο το Κοράνιο, αλλά και η Παλαιά Διαθήκη και η Καινή Διαθήκη είναι Βιβλία του Αλλάχ. Και όταν γράφει: «δεν κάνομε καμιά διάκριση ανάμεσα σ’ οποιονδήποτε απ’ τους Αποσταλμένους Του», εννοεί ότι δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα στη διδασκαλία του Μωυσή, των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, του Ιησού και του Μωάμεθ (δηλαδή ανάμεσα στην Παλαιά Διαθήκη, την Καινή Διαθήκη και το Κοράνιο). Κι αυτό γιατί ήταν όλοι Αγγελιοφόροι του Αλλάχ και δίδαξαν την ίδια Αλήθεια του Αλλάχ.

Αφού όμως ο Ιησούς είναι ο γιος του Αλλάχ, γιατί γράφει ότι δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα σ’ Αυτόν και στους άλλους Αγγελιοφόρους του Αλλάχ;

Εδώ το Ιερό Βιβλίο, όπως και αλλού είδαμε (2:136), εννοεί επίσης ότι ο γιος του Αλλάχ έγινε πραγματικά άνθρωπος και απεστάλη στους ανθρώπους όπως και οι υπόλοιποι Αγγελιοφόροι Του. Η αποστολή Του στους ανθρώπους αναγγέλλεται από

τους Προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη, περιγράφεται στην Καινή Διαθήκη και επιβεβαιώνεται στο Κοράνιο.